

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Mișcenco Pavel împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Mișcenco Pavel Vladimir, născut la 21 iunie 1975, originar din r-ul Slobozia, s. Parcani, domiciliat în mun. Bender, str. Severnîi 31, ap. 125;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.03.2011- 10.04.2013 (prima instanță)

2. 26.09.2013-03.02.2014 (instanța de apel)

3. 10.12.2014- 28.01.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 10 aprilie 2013, Mișcenco Pavel a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Mișcenco Pavel a fost învinuit de faptul că la 08 martie 2006, seara, în comun cu Avramenko Mihail și Ermakov Oleg, avînd intenția de cauzare a leziunilor grave corporale, aflîndu-se în ap. 9, casa nr. 13 din or. Pervomaisk, r-ul Istrinsk, reg. Moscova, Federația Rusă, apoi în stradă în apropierea casei nr. 12 și pe teritoriul grădiniței de copii, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd intenționat și coordonat, urmărind survenirea consecințelor criminale, înțelegînd, că acțiunile lor vor cauza vătămări integrității sănătății, l-au bătut pe cet. Fadiușin Nicolai Vasile, aplicîndu-i multiple lovituri cu mâinile, picioarele și un obiect nestabil din metal în regiunea capului și alte părți ale corpului, prin ce i-au cauzat leziuni corporale grave, în rezultatul cărora cet. Fadiușin Nicolai a decedat la locul comiterii infracțiunii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Mișcenco Pavel să fie condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip închis, din motiv că prima instanță eronat a interpretat prevederile art. 79 Cod penal, deoarece încălcarea drepturilor unei persoane nu poate fi atribuită la categoria circumstanțelor excepționale. Mai mult, a menționat că inculpatul nu a recunoscut vina și a avut rolul cel mai activ în săvârșirea infracțiunii, iar după comiterea acesteia a părăsit țara, eschivîndu-se de la executarea

pedepsei și răspundere penală. De asemenea, instanța nu a motivat în nici un mod nestabilirea circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

3.1. În apelul declarat de către avocatul Cevdari Vladimir în numele inculpatului Mișcenco P. s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece învinuirea este bazată pe presupuneri; preluarea urmăririi penale de la organele competente ale Federației Ruse a avut loc cu încălcarea art. 37 alin. (3) Legea cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, acțiunea fiind efectuată de Procurorul General Adjunct; sentința este contrară art. 394 Cod de procedură penală, or partea descriptivă nu cuprinde descrierea faptei considerată ca fiind dovedită; instanța de fond nu s-a expus asupra solicitării declarării nulității probelor și a încălcării termenului rezonabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2014 au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mișcenco Pavel a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare.

Potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, drept recompensă pentru încălcarea drepturilor în cadrul instrumentării cauzei penale, inculpatului i s-a redus termenul pedepsei cu închisoare până la 6 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Pentru a pronunța sentința, instanța de apel a constatat că Mișcenco Pavel la 08 martie 2006, seara, în comun cu Avramenko Mihail și Ermakov Oleg, condamnați prin sentința Judecătoriei Istra, regiunea Moscova, Federația Rusă, din 19 decembrie 2006, având intenția de cauzare a leziunilor grave corporale, aflându-se în ap. 9, casa nr. 13 din or. Pervomaisk, r. Istrinsk, reg. Moscova, Federația Rusă, apoi în stradă în apropierea casei nr. 12 și pe teritoriul grădiniței de copii, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat și coordonat, urmând survenirea consecințelor criminale, înțelegând, că acțiunile lor vor atrage la vătămarea integrității sănătății, l-au supus bătăii pe cet. Fadiușin Nicolai, aplicându-i multiple lovituri cu mâinile, picioare și un obiect nestabil din metal în regiunea capului și alte părți ale corpului, prin ce i-au cauzat leziuni corporale grave, în rezultatul cărora cet. Fadiușin Nicolai a decedat la locul comiterii infracțiunii.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, analizând declarațiile date de inculpat pe întreg procesul penal, deși acesta a avut o poziție unică și la fiecare etapă a procesului penal și-a susținut nevinovăția, nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce pe întreg procesul penal există probe pertinente și concludente care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei dovedesc cu certitudine vinovăția în săvârșirea faptei incriminate prin rechizitoriu.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a numit pedeapsa inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, însă nu a motivat suficient aplicarea acestei norme, apreciind că încălcarea drepturilor unei persoane poate fi atribuită la categoria circumstanțelor excepționale, însă această concluzie se consideră una eronată deoarece ca excepționale, pot fi considerate circumstanțele care sânt ieșite

din comun și țin de personalitatea vinovatului, de starea sănătății, a familiei acestuia ori aflate în strânsă legătură cu circumstanțele cauzei, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii. Asemenea circumstanțe nu pot fi reținute, ele neavând nici o justificare în cauză dată, or nu s-a stabilit că la comiterea infracțiunii, Mișcenco Pavel ar fi fost determinat să săvârșescă infracțiunea în împrejurări ce nu ar fi depins de voința sa; inculpatul nu a recunoscut vina și a avut rolul cel mai activ în săvârșirea infracțiunii, iar după comiterea acesteia a părăsit țara, eschivându-se de la executarea pedepsei și răspundere penală și nu a întreprins nici o acțiune în vederea descoperirii infracțiunii.

Totodată, instanța de apel, ținând cont de aflarea inculpatului Mișcenco Pavel în arest ilegal de la 30 septembrie 2012, ora 15:40 până la 01 octombrie 2012, ora 09:00 (Vol. V, f.d. 10), prin prisma art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, a indicat că drept recompensă pentru încălcarea drepturilor în cadrul instrumentării cauzei penale, este necesar de redus termenul pedepsei cu închisoare până la 6 ani, pe care acesta urmează să o execute în penitenciare de tip închis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar la 09 iulie 2014 de către inculpatul Mișcenco Pavel, prin care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri legale, invocând că urmărirea penală a fost efectuată cu grave încălcări de procedură. Concomitent, recurentul a indicat că nu a comis infracțiunea incriminată, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Ermacov Oleg, Ermacov Ivan, Voronin Marina, Horohorin Irina, Avramenco Mihail, Marcov Mihail, precum și faptul că pentru justa soluționare a cauzei, urma a fi efectuată confruntarea între el, Avramenco Mihail și Ermacov Oleg. La fel, consideră că pe cauza dată nu a fost efectuată o urmărire penală efectivă de către organul de urmărire penală al Federației Ruse, țară pe al cărei teritoriu a fost săvârșită infracțiunea, din motiv că el este cetățean al Republicii Moldova.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Referitor la textul recursului, Colegiul penal reține că, deși recurentul nu face trimitere la vreun temei de drept, acesta invocând că nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, în recursul declarat se semnalizează temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, la examinarea cauzei menționate în instanța de recurs, acest temei nu și-a găsit confirmare.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sub aspectul situației „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre fapta infracțională și consecințe).

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Mișcenco Pavel privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Astfel, instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că nu a fost dovedită vinovăția sa, deoarece instanța de apel, dând o apreciere cuvenită cumulului de probe, just a considerat că există suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, și anume: declarațiile martorilor Fadiușin Nadejda (Vol. IV, f.d. 16-17), Fadiușin Vladimir (Vol. IV, f.d. 17-18), Mișcenco Nadejda (Vol. IV, f.d. 190-191), declarațiile date de către Ermacov Oleg în calitate de bănuț (Vol. I, f.d. 48-52, Vol. II, f.d. 48-54), procesul verbal de recunoaștere prin fotografie din 26 octombrie 2009 (Vol. II, f.d. 59-62); procesul verbal de cercetare la fața locului și a cadavrului din 21 martie 2006 (f.d. 11-14, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 155 din 24 martie 2006 a cadavrului lui Fadiușin Nicolai (Vol. I, f.d. 30-38).

Tot aici, Colegiul penal menționează că nu poate fi acceptat argumentul inculpatului Mișcenco Pavel precum că pentru justa soluționare a cauzei, urma a fi efectuată confruntarea între el, Avramenco Mihail și Ermacov Oleg, întrucât conform prevederilor art. 113 Cod de procedură penală, care este o normă imperativă, nu este stipulată obligativitate efectuării confruntării între bănuț, învinuț, organul de urmărire penală nu a considerat necesar efectuarea confruntării, iar din materialele cauzei rezultă că Mișcenco Pavel nici nu a solicitat efectuarea respectivei acțiuni, eschivându-se de la urmărirea penală pe teritoriul Federației Ruse.

Neîntemeiat instanța de recurs ordinar consideră și argumentul recurentului prin care invocă că urmărirea penală a fost efectuată cu grave încălcări de procedură, din motiv că nu au fost prezentate probe veridice ce confirmă încălcarea normelor procesuale penale, adică o abatere de la lege ce afectează drepturile și interesele legitime ale părților, aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, care nu pot fi înlăturate decât prin anularea actului, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală.

La fel, argumentul recurentului, că pe cauza dată nu a fost efectuată o urmărire penală efectivă de către organul de urmărire penală al Federației Ruse, țară pe al cărei teritoriu a fost săvârșită infracțiunea, din motiv că el este cetățean al Republicii Moldova, Colegiul penal în consideră declarativ, deoarece urmărirea penală a fost efectuată în strictă conformitate cu normele procesual penale cât și a celor de asistență juridică internațională în materie penală.

Nu este acceptat de instanța de recurs nici motivul invocat de recurent cu referire la faptul că în traducerea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2014 în limba rusă (Vol. V, f.d. 97) este greșit indicată data - „27 decembrie 2014”, ce evident că este o eroare materială a traducătorului Crasnoiarova Natalia, care a întocmit traducerea deciziei, această eroare materială nu poate fi recunoscută ca o eroare esențială de drept care ar duce la casarea deciziei atacate, în original este corect indicată data – 03 februarie 2014 (Vol. V, f.d. 87)

Tot în acest sens, Colegiul penal susține ca fiind veridice concluziile instanței de apel, prin care a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală la stabilirea pedepsei inculpatului Mișcenco Pavel pentru infracțiunea comisă, dat fiind faptul că a fost ținut ilegal sub arest de la 30 septembrie 2012, ora 15:40, până la 01 octombrie 2012, ora 09:00 (Vol. V, f.d. 10), fiindu-i redus termenul pedepsei cu închisoare până la 6 ani, cu executarea acesteia în penitenciare de tip închis.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, astfel se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Mișcenco Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Mișcenco Pavel împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Mișcenco Pavel Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 februarie 2015.

Președinte
Judecători

Ursache Petru
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin